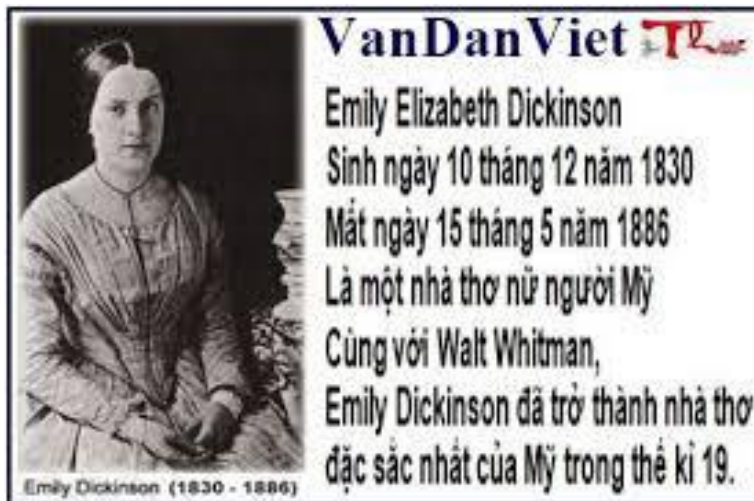

HỘI ÁI HỮU BIÊN HOÀ

Website: <http://hoiaihuubienhoatx.org>
Email liên lạc: datlam1951@yahoo.com

Hội Ái Hữu Biên Hoà hân hạnh giới thiệu đến quý vị bài thơ **Nếu Thu Này Em Có Anh** của thân hữu **Nguyễn Cang**, phỏng dịch từ bài thơ trữ tình lãng mạn, nóng bỏng của nữ thi hào Mỹ **Emily Dickinson: If You Were Coming In The Fall**. Hội chân thành cảm tạ tác giả. Kính mời quý vị thưởng lãm.

Trân trọng.

Emily Elizabeth Dickinson (1830 – 1886) là một nhà thơ Mỹ. Cùng với Walt Whitman, bà đã trở thành nhà thơ đặc sắc nhất của Mỹ trong thế kỷ XIX (theo tài liệu Wikipedia). Bà sáng tác rất nhiều và nổi danh nhờ những bài thơ như thế này. Tôi chọn bài này để phỏng dịch nhưng thấy khó khi muốn diễn thơ cho đúng ý. Cách diễn tả của bà có vài chỗ mới lạ, cầu kỳ như so sánh việc xua đuổi mùa Hè giống như việc một bà nội trợ đập (vứt bỏ), đuổi con ruồi trong bếp, hay cách đếm thời gian đi qua giống như một

người bẻ cụp ngón tay xuống mà những ngón tay này là: "những ngón tay rớt (dropped into) xuống, rơi vào miền Van Dieman's land". Nhưng vì là một nhà văn lớn của nền văn học Mỹ, nên tôi xin dành cho bạn đọc nhận định. Và cũng xin đính kèm bản gốc tiếng Anh để bạn đọc tiện dịch và thưởng thức ý nghĩa bài thơ.

IF YOU WERE COMING IN THE FALL

*If you were coming in the Fall
I'd brush the Summer by
With half a smile, and half a spurn,
As housewives do a fly.
If I could see you in a year
I'd wind the months in balls
And put them each in separate drawers
For fear the numbers fuse
If only centuries, delayed
I'd count them on my hand
Subtracting, till my fingers dropped
Into Van Dieman's land.
If certain, when this life was out
That yours and mine should be
I'd toss it yonder, like a rind
And take eternity
But now, uncertain of the length
Of this, that is between
It goads me, like the goblin bee
That will not state its sting.*

Emily Elizabeth Dickinson

Phỏng dịch/ Nguyễn Cang

NẾU THU NÀY EM CÓ ANH

*Nếu anh đến khi mùa Thu tới
Em sẽ tiễn mùa Hạ đi mau
Với nửa mỉm cười nửa mai mỉa
Như người làm bếp vớt con ruồi.*

*Nếu cả năm em đều gặp anh
Em cuộn tháng ngày trong trái banh
Đặt chúng vào tim từng ngăn nóng
Vì sợ có ngày sẽ mất anh.*

*Nếu chờ anh suốt thế kỷ này
Em đếm thời gian trên ngón tay
Trừ đi những ngón vừa rơi xuống
Rớt vào miền đất lạnh gió bay.*

*Nếu biết chắc mai đời chắm dứt
Thì chúng mình cùng chết chung đôi
Bỏ đi vương bận không thương tiếc
Theo về miền miên viễn xa xôi.*

*Nhưng giờ chẳng chắc sống dài lâu
Giữa hai ta ai biết ra sao
Tim em nhức nhối như ong đốt
Biết đến bao giờ hết nỗi đau?!*

Nguyễn Cang (29/12/2017)